

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

VIII. De Petroniti Arriani, qui Transylvaniae Principis moderator fuit,
crudelitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

VIII. Petrouitium vero Michael Balsanus Lippeensis in quadam epistola scribit, Catholicorum hostem fuisse acerrimum, adeo ut ad Turcas plerique & in oppida ab ipsis occupata consurgere sint coacti, nisi pessimo leto haec pessimis illis Christianis exstingui mallens. Inde factum, ut Ecclesiastici, metu Petrovitiae & tyrannidis, desertis gregibus alio abierint, alijs vero officijs & dignitatibus exuti, in solitudinibus quod reliquum ipsis fuit vita, misere exegerint. Quod si quis contradicere aut refutare auderet, eius fronti stigma inurebatur, Crux mirum, illud pulcherrimum & glorioissimum Jesu Christi insigne, Tau illud salutis signum, honorabile virtutis & constantie, ad Crucifixi honorem, testimonium. Idem novacula non coronam tantum, sed cutem etiam & carnem sacerdotibus abrasi testatur. Quia crudelitate multi perterriti, uxoribus ductis religionem usare, quam in tam horribili persecutione vota seruare maluerunt.

Sed præ ceteris insigne est quod ille Claudio-polii res sacras exercuit sacrilegium, ubi iussu ipsius altaria diruta, statua confusæ, omniaque Ecclesiastica ornamenta profanata sunt. Quia vero iuxta antiquas regnileges, sine Ecclesiasticorum & Canonico-rum consensu de ijs qua ad rem publicam pertinent nihil decerni aut fieri potest, quatuor ex Nobilitate ab illis electi sunt, Capitulares appellati, qui cum eadem qua reveri Canonicis auctoritate ac potestate publicis consilij interessent. Pauci sane ex omni Nobilitate in Catholicæ religione constantes permanerunt. Inter hos præcipui fuerunt Stephanus & Albertus Tordy, cum omnibus sua familia, Christophorus Kerezenius, Michael Telgedius, Dionysius Makarius, Martinus Literatus, & ij sive omnes qui in montanis Transylvania habitant. Visitum sunt Lutherani Prædicatorum cum turbarum clangore & tympanorum strepitu Catholicorum templo ingredientes, profanas & blasphemiarum plenas cantilunculas decantantes, quasi Martio assulto Dei ades, sub impio illius Gubernatoris favore occupaturi. O quam bene dixit Eschines, quanto maior malis concessa sit potestas, tanto maiora inde mala nasci! Eodem tempore Claudiopoliterat Franciscus David (de quo libro tertio aliud dictum est) sub Augustana, cuius professionem simulabat, Confessio suis prætextu se & suæ alleclas & vires querens. Hic Sacramentarium quendam Predicantem, Martinum Calmenicum nomine à Petrouitio introductum, hominem arguitum & omnium stropharum bene peritum, ad disputandum provocarat. Accipit conditionem: Martinus: condicetur locus & tempus, ac disputatio præsentibus plerisque Transylvanicæ proceribus, per aliquot dies

continetur; tandem pars viriusque rationes collata ad Philippum Melanchthonem mittuntur, interposito compromiso, ut quicquid ille pronunciarit, racum pars utraque haberet, ac disseras omnes opiniones repudiaret. O rem miseram & calamitosam! Eone rem deuenisse, ut contenta, totius Christianitatis & viueralium Conciliorum auctoritate, in unius hominis de schola & quidem meri Grammatici iudicio quis acquiescat! Verum antequam à Melanchthonne responsum venisset, Franciscus David, relicta Augustana Confessione, Helueticam sequutus est, quam tamen ipsam quoque mox repudiavit, à Blandato, quicum priuatim colloquutus fuerat, ad Arrianismum pertraitus, ut & multi alij Principis Consiliarij, Gaspar Becus, Gaspar Cornius, Christophorus Fagimafius, & Iohannes Gerendius: quorum hic postea Sabbathiorum antesigoanus, & discipuli ipsius Gerendista sunt appellati.

IX. Non multo post Gallus quidam nomine & natione, Calvinum in Transylvaniam appor-tauit, adiutus a Matthia Deneio & alijs quibusdam excucullatis apostolis, nimurum Petro Meluis, Petro Carolino, Georgio Geontio, Petro Berekzazi, Ambrolio Darecketo, & alijs. Nouos hos Calvinistas Anitirritary saepè aggressi sunt, & in primis Franciscus David, quem ita in Bibliorum lectione versatum fuisse ait, ut plerique dicta memoriter ad vocem tenuerit. Disputans aliquando cum Calvinistis, Scripturæ ab ipso ad suæ opinione defensionem allata loca ex SS. Patrum scusu & auctoritate interpretanda esse dicentibus, Profecto suaves, inquit, homines estis, qui vobis ut apud me Patrum valeat auctoritas; quam si Papistæ vobis opponant, statim dicitis, homines illos fuisse, & errare potuisse. Ecquid pudet vos? Quod si Patrum vobis tanti est auctoritas, cur non Pontificiæ doctrinam, tam istorum quam Conciliorum, qua contra expressum à me allegatum Dei verbum mihi obiectis, calculo approbatam amplectimini? Ex quo appetat, neque hereticos ipsos contra hereticos villam obtinere posse victoriam, nisi armis ex Catholice Ecclesiæ armario depromptis: qua sunt, Verbum Dei tam scriptum quam non scriptum, Traditiones scilicet & auctoritas Ecclesiæ, quibus omnes Ecclesiæ hostes cum perpetua sua ignominia hactenus fuere iugulati. Ex ijs quæ dicta sunt facile vides, lector, quænam facies ac quis status fuerit aula Transylvanicæ, in qua Lutherani, Arriani, Cal-